

MASA TĂCERII - a cincea și ultima piesă a ciclului Brâncuși (1967-68)

„o piesă orchestrală de o zdrobitoare policromie./.../ Varietatea și gradarea excepțională a amănuntului coloristic și a efectelor dă muzicii o proprie spațialitate, o liberă respirație, negătuită. Aceasta nu umbrește însă organizarea constructivă, și tocmai unitara contradicție dintre lejeritatea exterioară și rigoarea internă, dintre calmul detaliului și severa măsurare temporală fac din această piesă o operă ieșită din comun.” (Costin Cazaban - *Acord final*, în *Luceafărul*, București, 29.V.1971.)